

خلاصه درس (۱)

واژه جغرافیا برای اولین بار توسط اراتوستن دانشمند ایرانی ارائه شد، شامل کلمات GEO (زمین) و GRYPHY (ترسیم) است. اراتوستن جغرافیا را این گونه تعریف می کند. «مطالعه زمین به عنوان جایگاه انسان» امروزه بسیاری از جغرافی دانان اعتقاد دارند که جغرافیا آن قسمت از دانش بشری است که به انسان کمک می کند با ویژگی های طبیعی و انسانی و روابط بین آنها در محیط آشنا شود و از آنها در جهت بهبود زندگی خویش استفاده کند. برخی معتقدند علوم طبیعی و انسانی را به هم پیوند می دهد.

مفاهیم اساسی دانش جغرافیا

۱. مکان: بسیاری از فعالیت های انسان در «محل معینی» انجام می شود. که به آن مکان گفته می شود. مثل خانه، مدرسه، مزرعه. در هر مکان پدیده های مختلفی هستند که به یکدیگر تأثیر گذاشته و به نوبه ی خود از هم تأثیر می پذیرند؛ که نهایتاً سبب تغییر شکل مکان ها می شود.

۲. روابط متقابل انسان با محیط: انسان و محیط دو عامل مهم در عدم جغرافیا است. انسان برای رفع نیازهای خود به تغییر محیط زیست می زند و در نتیجه محیط طبیعی به محیط جغرافیایی تبدیل می شود. جغرافیا توان روابط متقابل انسان را با محیط با مطالعه و بررسی می کند، سپس جغرافیا علمی برای زندگی بهتر است. عملکرد انسان در ارتباط با محیط طبیعی به دو گونه است:

۱. درک توان ها و استفاده از منابع برای رفع نیازها

۲. نگاه سودجویانه برای رسیدن به خواسته ها

محیط جغرافیایی: از تعامل بین محیط طبیعی و محیط انسانی به وجود می آید

کل نگری یا دید ترکیبی در جغرافیا

دید ترکیبی به جغرافی دان کمک می کند تا به طور همه جانبه و جامع، پدیده ها را با تمام ویژگی های آن در یک مکان مورد مطالعه قرار دهد.